

paa selve de materielle Love. Det er vel forekommet mig, at det vilde være correctest at kræve og give et udtrykkeligt Samtykke fra Rigsdagens Side, og jeg bisalbt derfor den Bestemmelse, der ifjor fandtes i det af Regjeringen fremlagte Lovudkast, hvis Begyndelse jo gik ud paa at give Samtykke til en saadan Incorporation; men da der i Udvalget var Stemning for, at man skulde sthyde denne Bestemmelse ud og siltkiende give Samtykket derved, at man skred til at udstede de Love, det gjaldt om, var jeg ogsaa villig dertil, under Forudsætning af, at man kunde faae Regjeringen og Landstinget til at gaae denne Vej, og dette vil jeg fremdeles være villig til. Men nu er Regjeringen traadt frem og har sagt, at den forlangte et saadant udtrykkeligt Samtykke og har opfordret os til at give dette. Under denne Forudsætning kan jeg ikke Andet end stemme for denne Fremgangsmaade, og jeg gjør det saameget hellere, som jeg anseer denne Vej for correctere end den anden; men hvis Regjeringen vilde frasalbe sin Betragtningmaade, og man kunde have Haab om, at Landstinget vilde gjøre det Samme, har jeg ikke Noget imod at gaae den anden Vej. Jeg kan derimod ikke paa nogen Maade stemme for noget af de to Forslag, det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har fremsat. Jeg kan navnlig ikke stemme for det første, af den Grund, at det forekommer mig i flere tildeels meget væsentlige Henseender at indeholde betydelige Afvigelser fra Sandheden. Jeg skal ikke tale videre om den mindre betydelige Omstændighed, at det her siges, at de nydste Territorier, der ere beliggende som Enclaver i Slesvig, ere blevne afstaaede til Hertugdømmet Slesvig, hvilket de ikke ere, thi de ere jo ifølge Artikel IV i Fredstractaten blevne afstaaede til Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen. Det kan gjerne være, at det var, fordi disse vare komne i Besiddelse af Hertugdømmet Slesvig, at de paagjældende Landstykter afftodes til dem, men jeg troer dog, at det vilde være uheldigt, om man her vilde ophøje til Rigsdagsbeslutning og opfordre Regjeringen til at samtykke i en Beslutning, som stiller Forholdene, eller i alt Fald udtrykker Forholdene paa en anden Maade, end steet er i Freds-

tractaten. Dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved; det kunde maaskee ændres i det andet Thing. Der er imidlertid en anden Afvigelse fra Sandheden, nemlig, at Forslaget synes at gaae ud fra den Forudsætning, at ifølge § 3 i Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 skulde det have været nødvendigt at faae Rigsdagens Samtykke til den Afstaaelse af Enclaverne, som er steet ved Fredstractaten, eller at denne Grundlovsindskrænkings-Bestemmelses § 3 overhovedet skulde have Nogetsomhelst at gjøre med den Afstaaelse af disse Enclaver, der fandt Steed ved Fredstractaten. Dette er aabenbart en Feiltagelse. Grundlovsindskrænkningens § 3 siger jo, at ikke nogen Deel af, hvad der hører under Kongerigets verdslige eller geistlige Administration, kan uden ved Lov henlægges under nogen anden Statsdeel, men det er jo desværre en sørgelig Sandhed, som vi Alle vide, at disse Enclaver ikke bleve henlagte til nogen anden Statsdeel (Tscherning: 30!). Det skulde have glædet mig, om det var steet, men det er desværre en sørgelig Sandhed, at de bleve afstaaede til to fjendtlige, fremmede Magter. Det er altsaa klart, at der ikke i Henhold til denne Bestemmelse kan have været nogensomhelst Nødvendighed for at indhente Rigsdagens Samtykke, thi det kan vel ikke være Nogens Mening, at til Afstaaelse af Dele af Riget fordres Samtykke, ikke blot af Repræsentationen for hele Riget, men ogsaa af de enkelte Landsdeles Repræsentationer. Jeg troer ikke, at det er rigtigt, og det er i alt Fald ikke klogt, for Diebliffet at lade saadanne Anstuelser komme frem. Dersom det ærede Medlem vilde gjemme dem til bedre Tider, naar de fra vor Side kunde understøttes af Magten, var det en anden Sag, men for Diebliffet er det ikke heldigt. Dette er imidlertid endnu ikke det Væsentligste, men det, jeg væsentligst har imod Forslaget, er, at det indeholder en 3die Afvigelse fra Sandheden, idet det nemlig hedder: de fra Enclaverne modtagne Stykker „ere blevne incorporerede i Kongeriget Danmark.“ Dette kan jeg ikke indrømme at være Tilsædet i den Forstand, hvori det her maa være taget; de ere ganske vist incorporerede i den danske Statskøphed, men ikke incorporerede i den Betydning, i hvil-